

VAISENHUSIANERBLADET

UDGIVET AF FORENINGEN:
„DET GODE MINDE“

Nr. 8. København, August 1905. 3. Aarg.

Erindringer fra en Englandstur.

Af Ejner J. Rønnov.

(Fortsat)

Dagene gik nu hurtigt og behageligt for mig. — Geermann eller nogle af hans Kolleger foretog lange Spadsereture med mig.

Vi besøgte bl. a. »Jesmond Dene«, der er en meget gammel Park, men ikke desto mindre den smukkeste og interessanteste ved Newcastle.

Selve Parken bestaar nærmest af Klippepartier, der bedækker Siderne langs Søen, samt Udkanterne af Parken. — Selvfølgelig kunde jeg ikke dy mig og tog et »lille Klippeparti« med mig som en »keepsake«.

Dette, foruden en meget gammel, faldefærdig Vandmølle, samt et »meget lille bitte« Vandfald, er vistnok Newcastles Stolthed, da det er det første, der bliver budt een Prospektkort af, naar man køber saadanne fra »Jesmond Dene«. — Selve Parken ligger et ikke saa kort Stykke fra Newcastle, uagtet det blev mig fortalt, at den laa i Newcastle. — Som Følge deraf blev vi baade trætte og tørstige, inden vi kom dertil; men det eneste, vi kunde faa, var The eller Cacao, hvad just ikke i nogen synderlig høj Grad svaalede os.

Efter at have beset denne smukke Park gik vi hjem og spiste til Middag, for om Aftenen at besøge den store Varieté »Empire«, en af den store Londoner Varietés mange Filialer.

Det var paa en Lørdag, og — som tidligere fortalt — lukker jo alle Kontorer og Fabriksvirksomheder om Lørdagen Kl. 12 eller 2 Eftermiddag; som Følge deraf er der paa denne Dag en vældig Tilstømning til alle Forlystelsessteder, da Søndagen jo udelukkende er helliget Kirkegængere.

Lørdagen er for Englænderne den bedste Dag i Ugen; medens Søndagen jo er den bedste og fornøjeligste for os.

Efter at have staaet ude paa Gaden i ca. en Time lykkedes det Geermann at sikre os hver en Billet til 1 sh. — For denne Billet kunde vi sætte os i Varietéen, hvor vi lystede, og da vi var nogle af de første, lykkedes det os at faa Plads paa 1. Række i 1. Parket. — I et Nu var Varietéen fyldt til sidste Plads.

»Empire« er overmaade stort og pragtfuldt. — Det minder nærmest om »det kgl. Theater«, dog var Rummet betydeligt større; jeg vil anslaa, der kunde være ca. 2,000 Personer. Gulvene var bedækket med Brüsselertæpper, og Stolene var store, behagelige og fløjelsbeklædte.

Det er en uhyggelig Fornemmelse, der paakommer en fremmed, naar han sidder i en engelsk Varieté (for som i alle andre Varietéer var det selvfølgelig ogsaa her tilladt at ryge) og stadig hører den knitrende Lyd af Fosfortændstikkerne, der bliver afstrøget paa Stolesæderne eller Balkonkanterne, og naar de stadigt ligeglade Englændere med største Ligegyldighed kaster disse halvt udslukkede Tændstikker paa de tæppebelagte Gulve, skulde man tro, at Højdepunktet af Uforsigtighed var naaet.

Intet Under, at jeg derfor sad som paa Naale, lige paa Springet til at styrte ud af den nærmeste Dør, hvis der skulde opstaa Ildløs, hvad der dog — dengang — ikke gjorde, heldigvis.

Programmet var udmærket sammensat — Pavser kendtes der ikke. Saasnart det ene Nummer var færdigt, skiftedes i en Fart Dekorationer, og derpaa fortsattes der med det næste Nummer. — De forskellige Numre af Programmet blev ikke som her adviseret Publikum ved at der blev hængt nummererede Blikplader op, men ved noget, som vist næppe er set før. Paa hver Side af Fortæppet var anbragt en Træramme med en Masse meget smaa Glødelamper i Rækker à 10 Stk. under hinanden. — Naar et Nummer saa skulde opføres, blev et bestemt Antal af disse Lamper tændt, saaledes at de dannede det Nummer, der stod opført paa Programmet.

Den 28. Juli skulde der være »Flower show« i een af Newcastles Parker.

Efter at vi havde beset den smukke Blomsterudstilling, blandt hvis Udstillere der ogsaa var flere Danske, gik vi hen til den indrammede Plæne, hvor der skulde være »Grand Bicycle Gymkhana«.

Dette var noget af det morsomste, jeg nogensinde har set.

Det første Løb var sammensat saaledes:

Herrerne kravlede i en Sæk, der naaede dem til Brystet. — Saa løb de 100 Alen ved at hoppe frem

i Sækken, saa godt de formaaede. Det var et kosteligt Syn at se, naar de bunkevis faldt over hinanden og laa paa Jorden og rodede.

Naar de saa havde naaet de hundrede Alen, kravlede de ud af Sækkene og løb derpaa atter 100 Alen, til de havde naaet deres Cykler, hvorpaa de jollede af Sted Resten af Vejen til Maalet.

Et andet Løb udførtes af Damer, som skulde cycle Banen een Gang rundt med et Æg paa en Ske i den ene Haand.

Der var virkelig nogle, der klarede den og kom ind med deres Æg paa Skeen; de modtoges naturligvis med vældige Bifaldssalver.

I et tredje Løb, hvori deltog baade Damer og Herrer, fik disse udleveret en Klisterpotte, en Pensel og et Par Plakater.

Med hele denne Redelighed skulde de saa cycle til et imiteret Plankeværk, her skulde de springe af Cyklerne og i en Fart klistre deres Plakater op og derefter paa Cyklerne — medtagende deres Klisterbøtte og Pensel — se, hvem der først naaede Maalet.

I et fjerde Løb, der nok var det morsomste, kravlede Herrerne i en Hestekrop af Pap, dog saaledes at det halve øverste Parti af Personen var frit, medens Resten var skjult af Hestekroppen, der igen næstendels skjulte hele Cyclen.

Hvilket Syn, da hele dette Kompagni kom cyclende, og saa naar een af dem væltede og hjælpeløst blev liggende, og en anden — af »Vanvare« — kom til at køre paa den styrtede, saa at han selv faldt; saa laa de to Hestekroppe med Cykler der og spærrede Banen, til alle de øvrige havde rendt paa, var væltet og blevet til en vældig Bunke; saa styrtede Komitéen til og hjalp de ulykkelige ved at udfri dem fra deres Byrde.

Bifaldet var Hyl og Raab, Skrig og Latter fra det forsamlede Publikum, hvilket Spektakkel fuldstændig overdøvede Mr. Amers fortrinlige Musik.

Den Aften gik jeg hjem i Feststemning.

Dagen efter tog Geermann og jeg en Tur til den henrivende lille Plet »Durham«. — Jeg husker, at jeg engang for flere Aar siden fik et Prospektkort derfra fra en Ven, der havde besøgt det, og blev saa betaget af det skønne Parti, at jeg hjemme ofte udtrykte mit Ønske om at kunne komme dertil for at se det i Virkeligheden.

Da nu Geermann foreslog mig at tage en lille Tur ud i Landet og blandt alle de Byers Navne, han remsede op, nævnte »Durham«, for jeg op som skudt ud af en Kanon og var helt tosset for at komme af Sted straks. — Endelig kom vi af Sted og rullede med Toget mod mine Ønskers Maal.

Vi naaede langt om længe dertil. Jernbanestationen ligger meget højt, ja, man har derfra en Udsigt over den lille By som fra Raadhustaaarnets Altan over København.

Naar man skulde gaa fra Stationen ned i Byen, maatte man holde sig i de langs Husrækkerne anbragte Gelændre, da man ellers vilde tabe Ligevægten. (I øvrigt, hvad jeg vist har glemt at fortælle, er Gaderne i Newcastle ogsaa skrækkeligt

stejle; det er et helt anstrængende Arbejde at komme op ad disse Gader, hvorimod man er ved at vælte alle Mennesker paa Gaden, naar man gaar ned ad dem, saadan en Fart gaar det i; jeg for mit Vedkommende slæbte næsten Ryggen hen ad Gaden, naar jeg gik ned ad dem, og Maven, naar jeg stønnende og prustende arbejdede mig op ad dem).

Durham er en meget smuk, gammel By (ligesom man kan dømme efter Billeder, at gamle København var) idyllisk og stille; smaa, smalle, krogede Gader og ganske smaa, faldefærdige Huse. — Vi naaede Domkirken, »Durham Cathedral«, der ligger saa skønt, som man kan tænke sig. — Højt oppe ligger den med en hel Skov nedenfor; længere nede en skyggefuld Spadseresti og atter længere nede en lille Sø, som paa den anden Side atter blev gærdet af en med tæt sammenvoksne Træer beplantet Høj. — Det er umuligt pr. Pen at forklare den Naturpragt, der udfolder sig der, det maa ses med egne Øjne, før nogen kan danne sig en Mening om denne henrivende Egn.

Vi besaa Domkirkens pragtfulde Indre; alene Vinduesruderne er noget af det skønneste og kostbareste.

En saadan vældig Kirkerude viste et eller andet religiøst Billede, og det var ikke malet, nej, hver enkelt lille Del af Ruden var netop lavet til, med de øvrige Dele af Glasset, at danne et hele, forestillende bibelske Billeder; disse Mosaiker var det ogsaa vor Foreviser en Stoltthed at omtale og dvæle ved.

Vi saa derefter Bibliotheket, hvor der fandtes mange interessante Bøger, og blandt disse flere hundred, ja, tusind Aar gamle Bibler i vældige Formater.

Koret danner sin Del af Kirken, det ligger ikke som i vore Kirker oppe ved Orgelet, men ved Alteret, hvor der er placeret lange Rækker af smukt udførte Stole, paa hvilke Koret tager Plads.

Dette maa være umaadeligt stort at dømme efter de mange Stole.

Der var en Ulempe for de besøgende, og det var, at den Mand, der viste os rundt, var fuldstændig uforstaaelig.

For det første talte han med saadan en Hastighed (lig en Skoledreng, der remser sin Lektie op for Læreren og skynder sig for at intet skal blive glemt), at selv en indfødt maatte have stor Vanskelighed ved at forstaa ham, og, hvad der ikke gjorde Sagen bedre, han manglede flere Fortænder i sin Overmund, saa han stod og hakkede og stammede i det. Men han maa ofte have sagt noget, der var forfærdeligt morsomt, da han flere Gange lo, saa det klukkede i ham, og for at gøre ham en Tjeneste, lo vi andre med, selv om vi ikke anede hvorfor.

Efter at være bleven vist rundt i hele Kirken, hvad der kostede os 1 sh. hver, og have skrevet vore Navne ind i en Fremmedbog, maatte vi mod vor Villie tage hjem til Newcastle med det samme, da Geermann skulde møde til Tjeneste. Vi fik saaledes ikke Lejlighed til at besé den gamle historiske Borg, »Durham Castle«, naar undtages udefra, da den ligger klods op til »Durham Cathedral«.

(Sluttes.)

Den 19. og 22. Juni 1905.

Kære Venner!

Modtag min hjerteligste og inderligste Tak for den store Elskværdighed, hvormed alle I kære omsluttede mig ved min Fødselsdag; det var den ene Overraskelse efter den anden, og min Glæde og Forbavselse var saa stor, at jeg næppe kunde fatte eller forstaa, at det var *mig*, der var Genstand for en saa stor Overflødighed. Mit lille Hjem ligefrem straaede af Blomster og Gaver fra alle Vennerne i mit elskede »D. g. M.«.

Min bedste Tak til Damerne for alt Deres Besvær for min Skyld, til vor afholdte Formand og Bestyrelsen for den prægtige Fest og for mine indbudte Slægtninge, til Christensen og Torp og alle mine unge Venner for den smukke Maade, hvorpaa de hædrede mig paa min Mærkedag, som vil lyse med Kærlighedens Skær over mit Livs Aften.

Ja, Vorherre lagde sin Velsignelse i min Villie til at værne og vejlede de smaa, saa at min lille Gerning blev min Glæde og Lyst, som jeg nu i en lys og fredelig Alderdom med Tilfredshed kan se tilbage paa.

Min oprigtigste og varmeste Tak til alle mine Venner, gamle og unge, hver især, for hver en Tanke, Hilsen og Gave, som bidrog til min ufor-glemmelige 80-aarige Fødselsdag.

Gud bevare »Det gode Minde«!

Deres taknemmelige, gamle

IDA BERG.

Fondet til Opførelse af

»Det gode Minde«s eget Hjem

(Stiftet af Hr. Forstander Gandrup)

Kapitalen er nu Kr. 1,274,80.

Bidrag modtages fremdeles med Taknemmelighed af
BESTYRELSEN.

VAISENHUSIANA.

Skovturen i Aar forløb paa sædvanlig Maade, godt Vejr om Dagen og Regn om Aftenen; dog denne Gang med den Undtagelse, at vi ikke blev vaade, idet vi befandt os i Kupeen paa Hjemturen, da Regnen styrtede ned, og da vi naaede Byen, var Regnen ophørt. Men tilbage til selve Skovturen.

Vi tog først med Toget til Hillerød; derfra i rasende Fart pr. »Privatbane-Sporvogn« til Gribsø, hvor vi udenfor den smukt beliggende Pavillon spiste vor medbragte Frokost. Formanden bød her velkommen og senere velkomme.

Efter Maaltidet spadserede vi, nogle sejlede. Et lille Uheld indtraf atter denne Gang paa Søen, dog af mindre Betydning, idet Hr. Lauritz Petersen forvekslede vor Kasserer Hr. Hansens Finger med et Stykke Reb og gjorde ivrige Forsøg paa at faa Fingeren kappet over,

hvilket dog ikke helt lykkedes. Fingeren blev forbunden, og saavel denne som Hr. Hansen befandt sig ganske godt Resten af Dagen.

Foreningen gav nu Kaffe i Pavillonen, hvorefter vi spadserede den smukke Tur til Nøddebo. Ved Kroen indtog vi en lille Forfriskning og gik derefter ned til Søen for at komme over til Fredensborg.

Her opstod der et lille Stridsspørgsmaal (som dog forløb paa den fredeligste Maade), nemlig hvem der ønskede at sejle, og hvem der ønskede at køre.

Otte af de unge sejlede, medens Resten, sytten, kørte.

Det lader til, at der hviler en uheldig Stjerne over Foreningens Medlemmer, naar de befinder sig paa Søen; Frk. Agnes Bach blev nemlig saa vaad, fordi Vandet sprøjtede ind i Baaden, at hun nær aldrig var bleven tør igen, hvilket hun selv meget »tørt« bemærkede.

I »Store Kro« spiste vi til Middag, udmærket Mad.

Lammestegen forsvandt hurtigt, dels i de 25 Medlemmers Maver, dels ned ad Frk. Mathiesens Kjøle (atter et lille Uheld). Vi fik derefter Jordbær; Kaffen serveredes i Haven.

Ved Bordet holdt Formanden en Tale for Foreningens »faste Stok«.

Hr. Løjtnant Heede, besøgende i Foreningen, udtalte sin Glæde over at være sammen med Medlemmerne og udbragte en Skaal for »D. g. M.« Hr. Søndebro talte for Damerne.

Efter Middagen spadserede vi en Tur i Slotshaven, til Tiden nærmede sig, vi skulde til Stationen. Uvejret trak nu op, men — som først omtalt — lykkedes det os alle at naa tørre til Stationen (med Undtagelse af Frk. Bach, der var lidt klam endnu).

Alle var enige om at have tilbragt en fornøjelig Dag, selv om Tilslutningen jo nok kunde have været lidt større.

Bestyrelsen havde opnaaet det Resultat, den havde ønsket: Medlemmerne morede sig alle godt. F. C.

Augustmøder

i Sommerlokalet (»Gimle«) den 10. og 24.

Vinterlokalet

vil atter i Aar blive hos Larsen, St. Anna Plads. Bestyrelsen har bestræbt sig for at komme tilbage til vor gamle Mødeaften, Torsdag; men det synes ikke at kunne lade sig gøre af Mangel paa passende Lokale den Aften. Vi bliver da sandsynligvis for kommende Sæson staaende ved Fredagen; nærmere Bekendtgørelse i næste Nr.

Foreningens Kasserers Adresse er: Hr. Forretningsfører Emil Hansen, Konserverfabrikken, Silkegade 13.

Træffes Kl. 12—2 hver Lørdag.

Vore Læsere anmodes — i egen Interesse — om at sørge for, at Bestyrelsen er i Besiddelse af deres nøjagtige Adresse, og om snarest at anmelde Flytning.

Indmeldelse af nye Medlemmer modtages af Bestyrelsen. — Kontingent 50 Øre maanedlig for Medlemmer. — Bidragydende 4 Kr. aarlig.

Alle Forenings-Meddelelser sendes til Formanden, Hr. Fuldmægtig F. Petersen, Gl. Kongevej 137^a, V.

Meddelelser til »Vajsenhusianerbladet« sendes enten til Formanden eller til Hr. Johs. Madsen, Bernstorffsvej 12 B¹, V.

Vilh. Hansen & Co.

Materialhandel.

Tapet- og Farvehandel.

== Telefon 3017. ==

30 Nørrebrogade 30.
København N.

Forlang overalt
Faaborg berømte Frugtvine
og Likører.

— De bedste! —

Dansk Vin- og Konserver Fabrik,
M. Rasmussen, Faaborg.
Kgl. Hof-Leverandør.

Aktieselskabet Nordisk Brandforsikring, KØBENHAVN

Garantikapital: 4 Millioner Kroner

overtager Brandforsikring og Indbrudsforsikring til billigste, faste Præmier og paa kulanteste Betingelser.

Hovedkontor: Rømersgade 3.

Cyklende Vajsenhusianere!

Husk H. Rønnovs Cykleforretning, Gothersgade 105.
Telefon: 19,012.

Filial i Helsingør: Bramstræde.

Forretn. grundl. 1815.

Gaa til **Søren Justsen,**

Køhler & Frost's Eftflg.

— Pilestræde Nr. 46 —

og køb Dem et nyt **Uhr**
eller lad det gamle reparere.

Billige Priser.

Villiam Galleen.

Kokes
&

Briket

Import

12. Ved Stranden 12:

Thorvald Bergs Eftf.

Indehaver: **SOPHUS JENSEN.**

Børnedragter.

Telefon 3740. Købmagergade 32. Telefon 3740.

Telefon 413

Telefon 4131

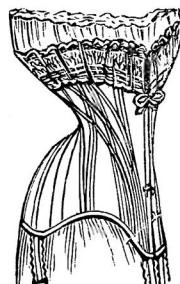
ROLUND & Co.

— Bredgade 6, St. —

Møbeludsalg

Tegninger & Overslag leveres paa Anfordring

Værksted: Forchammersvej 23.

Corset-Huset

(V. Beitzels Eft.)

Emilie Madié.

Corsetter i nyeste Façons.

Reformliv »Hygæa« & Anticorsets.

Corsetter for svære Figurer.

Fruecorsets, Ortopædiske Corsets & Mavebælter.

Fine engelske Strømper, Handsker og Parfumer.

39 - Gothersgade - 39.

Nærværende Nr. er indleveret paa Posthuset den 3. Aug.